

2006. március 16., csütörtök

9. hangsúlyozza, hogy a Partnerségi és Együttműködési Megállapodásban megállapított demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok elveinek tiszteletben tartása előfeltétele annak, hogy Kazahsztán szándékainak megfelelően 2009-től betölthesse az ESZAK elnöki pozícióját;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ENSZ főtitkárának, az Európai Unió közép-ázsiai különleges képviselőjének, az EBESZ-nek, az Európa Tanácsnak, illetve Kazahsztán kormányának és elnökének.

P6_TA(2006)0101**A büntetlenség Afrikában és különösen Hissène Habré ügye****Az Európai Parlament állásfoglalása a büntetlenségről Afrikában és különösen Hissène Habré ügyéről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló Szerződésre,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 1638. számú határozatára, amely felkéri az ENSZ Libériai misszióját, hogy Libériába történő visszatérése esetén tartóztassa le és vegye őrizetbe Charles Taylor korábbi elnököt, továbbá szállítsa át vagy könnyítse meg Sierra Leone-ba történő átszállítását, hogy a Sierra Leone számára felállított különbírószágon bűnvádi eljárást lehessen lefolytatni ellene,
 - tekintettel korábbi, Csádról és Libériáról szóló állásfoglalásaira, különösen a Charles Taylor kiadatásáról szóló 2005. február 24-i állásfoglalásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogai afrikai bizottságnak Banjulban, Gambiában 2005. november 21-től december 5-ig tartott 38. rendes ülésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. emlékeztetve a Nemzetközi Büntetőbíróság római alapokmányára és hangsúlyozva, hogy 50 év telt el azóta, hogy az Egyesült Nemzetek először felismerte egy nemzetközi büntetőbíróság létrehozásának szükségességét az olyan bűnökkel mint a népirtás gyanúsított személyek ellen folytatandó bűnvádi eljárások tekintetében,
- B. mivel Kofi Annan, az Egyesült Nemzetek főtitkára megállapította, hogy az emberi jogok súlyos megsértése esetén az amnesztia továbbra sem elismerhető és továbbra is elfogadhatatlan az ENSZ számára, kivéve ha a népirtás, az emberiség ellenes bűncselekmények és a háborús bűnök nem tartoznak a cselekmények közé,
- C. aggodalmának ad hangot az Afrikai kontinensen előforduló számos emberi jogi visszaélés miatt, és hogy e bűncselekmények elkövetőit ritkán állítják igazságszolgáltatás elé, miközben az áldozatoktól gyakran megtagadják a hatékony jogorvoslatot,
- D. mivel a nemzetközi jog egyértelműen azt állapítja meg, hogy a háborús bűnösöket minden esetben bíróság elé kell állítani, és hogy az államok kötelesek kiadni a háborús bűnök elkövetésével gyanúsított személyeket,
- E. megjegyezve, hogy az Afrikai Unió létesítő okirata 4. cikkének o) pontja egyértelműen elítéli a büntetlenséget,
- F. üdvözli az Afrikai Unió büntetlenség elleni nyilatkozatát, és az a véleménye, hogy az unió növelni fogja hitelességét annak kinyilvánításával, mely szerint gyakorlati intézkedéseket tesz az emberi jogok megsértésének büntetlensége ellen,

⁽¹⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 408. o.

2006. március 16., csütörtök

- G. mivel az Afrikai diktátorok és cinkosaik által elkövetett számos bűncselekmény, közöttük az emberiség ellenes bűncselekmények büntetlenül maradnak, ami az áldozat rokonainak további szenvedéseket okoz, valamint további új bűncselekmények elkövetésére bátorít,
- H. továbbá megállapítja, hogy 27 afrikai állam ratifikálta a római alapokmányt és számos közülük erőfeszítéseket tett, hogy nemzeti szinten joghatást biztosítson a római alapokmány alkalmazásának,
- I. mivel több korábbi afrikai diktátor, különösen Charles Taylor, Mengistu Haile Mariam és Hissène Habré, és cinkosaik, akik súlyos bűncselekményeket követtek el, most nyugalomban élik életüket, és teljes büntetlenséget élveznek,
- J. mivel nemzetközi elfogatóparancsot adtak ki, amely Csád korábbi elnökét, Hissène Habrét 1982–1990 között tartó uralma alatt elkövetett emberi jogok elleni bűncselekményekkel gyanúsítja,
- K. mivel az áldozatok a Habré ügyet használták az átfogóbb igazságszolgáltatás, valamint a Csádban és egyéb helyeken az igazságszolgáltatás előtti új lehetőségek keresésére,
- L. mivel az Afrikai Unió 2006. január 24-én úgy határozott, hogy jogi szakértőkből csoportot hoz létre annak kijelölésére, hol és hogyan lehetne Hissène Habrét bíróság elé állítani, előnyben részesítve egy afrikai mechanizmust,
- M. mivel Obasanjo nigériai elnök a közeljövőben várhatóan bejelenti: kiadja Charles Taylort, hogy állítólagos bűneiért bíróság elé állhasson, és ez lehetőséget ad számára Nigéria jogállamiság iránti elkötelezettségének kimutatására Nyugat-Afrikában,
- N. mivel a Sierra Leone számára felállított különbíróságot 2002-ben hozták létre azoknak a bíróság elé állítására, akik a Sierra Leone-i fegyveres konfliktus során háborús bűnöket követtek el; mivel a különbíróság Charles Taylort 17 rendben elkövetett háborús bűnökkel és az emberiség ellen elkövetett bűncselekményekkel vádolta meg,
- O. mivel Etiópia korábbi embertelen diktátora, Mengistu tábornok még mindig menedékjogot élvez Zimbabwéban,
1. emlékeztet arra, hogy a népiirtás és az emberi jogok példátlan megsértései gyakran büntetlenek maradnának egy nemzetközi büntetőbíróság nélkül, amely kikényszerítési mechanizmusként egyéni felelősséget állapít meg;
 2. hangsúlyozza, hogy nemzetközi szokásjoggá vált, hogy a bűnelkövetők a státusukra való tekintet nélkül nem kapnak sem amnesztiát sem mentességet az emberi jogok elleni bűncselekmények tekintetében, és határozottan támogatja a bűncselekményekért és atrocitásokért felelős személyek bíróság elé állítását;
 3. ismételten hangsúlyozza, hogy a büntetlenség elleni harc az Unió emberi jogi politikájának egyik sarokköve, és felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és az Afrikai Unió tagállamait, hogy továbbra is fordítsanak megfelelő figyelmet erre;
 4. úgy ítéli meg, hogy tartós békét nem lehet teremteni olyan alkuk révén, amelyek az emberi jogok elleni rendszeres bűncselekményekért felelős személyek védelmére irányulnak;
 5. sürgeti az Afrikai Unió tagállamait, amelyek még nem ratifikálták a római alapokmányt, hogy ezt tegyék meg, és fogadjanak el nemzeti cselekvési terveket a római alapokmány nemzeti szintű hatékony végrehajtása érdekében;
 6. arra bátorítja az Afrikai Unió állam- és kormányfőinek gyűlését, hogy a büntetlenség elítélésére és elutasítására ösztönözzék tagállamaikat;
 7. felhívja az Afrikai Uniót, hogy hozzon olyan gyakorlati intézkedéseket, amelyek hozzájárulnak a büntetlenség elleni regionális erőfeszítésekhez;
 8. ösztönzi az Afrikai Uniót, hogy fejlessze a büntetőjogi intézményeit és jobban szervezze meg a büntetőügyekben a tagállamai közötti és a más kontinensek hatóságaival folytatott igazságügyi együttműködést az afrikai hatóságok által és a más kontinensekről származó állampolgárok által vagy azok bűnrészességével elkövetett emberiség elleni bűncselekmények büntetlenségének csökkentése érdekében;

2006. március 16., csütörtök

9. emlékeztet arra, hogy a nemzetközi közösség például a ruandai és Sierra Leone-i bűnelkövetők és atrocitások elítélésére szolgáló eseti bíróságok révén létrehozott egy felelősségre vonási mechanizmust, és hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösségnek egységes hangon kell megszólalnia a hatékony felelősségre vonás előmozdítása érdekében;
 10. emlékeztet az arushai nemzetközi büntetőtörvényszék eljárásaira és azokra a rendkívüli nehézségekre, amelyekbe a külső nyomozók ütköztek, amikor bíróság elé akarták állítani az 1994-es ruandai népirtás felelőseit;
 11. különösen megdöbbenőnek tartja, hogy azok, akik a civilek lemészárlása révén emberi jogok elleni bűncselekményeket követtek el a Kongói Demokratikus Köztársaságban – ahol a konfliktus hat éve alatt legalább hárommillió ember halt meg – és a Nagy-tavak régiójában, továbbra is büntetlenséget élveznek;
 12. felhívja Szenegált, hogy a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódok és büntetések elleni ENSZ-egyezménynek megfelelően a Belgiumba történő kiadatása révén szavatolja az igazságos bírósági eljárást Hissène Habré számára, ha nem létezik afrikai alternatíva;
 13. felhívja az Afrikai Uniót, hogy a Hissène Habré elleni per keretében biztosítsa, hogy Szenegál a kínzás elleni egyezmény részes államaként tiszteletben tartja nemzetközi kötelezettségvállalásait;
 14. fontos lépésnek tartja az afrikai államfők Habré ügyében tett elmozdulását, mivel az afrikai vezetők egyértelműen megerősítették, hogy a büntetlenség elleni harcolni kell;
 15. felhívja Nigéria kormányát, hogy a libériai békefolyamat fenntartása érdekében és a jogállamiság támogatása céljából Charles Ghankay Taylornak a Sierra Leone-i különbíróság joghatósága alá történő haladéktalan kiadása révén cselekedjen;
 16. üdvözlöi, hogy Libéria újonnan megválasztott elnöke, Ellen Johnson-Sirleaf a közelmúltban kérte Charles Taylor Nigéria általi kiadatását, és elismerését fejezi ki az elnöknek azért az ígéretéért, hogy elnöksége alatt síkra fog szállni a felelősségre vonhatóságért és a jogállamiságért;
 17. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt annak érdekében, hogy az európai országok állampolgárait, akik bűncselekményeket követtek el vagy bűnrészesként vettek részt bűncselekményekben Afrikában és más fejlődő országokban, szintén bíróság elé állítsák, és hogy az ilyen bűncselekmények áldozatai kárpótlásban részesüljenek;
 18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS-EU miniszteri tanácsnak, Csád, Libéria, Nigéria és Szenegál kormányának, az Afrikai Uniónak és az ENSZ főtitkárának.
-